

ပညာရေးနှင့်ကစားရုံကွပ်ကဲရေး

လူထုအိတ်ဆောင်
(၇)

ရပ်ပြ ပြည်သူ့နိတိ

ယဉ်ကျေးမှု

ပဉ္စကံ စာတည်းအဖွဲ့

designed by rin hoon

2013

စာအုပ်တိုက်၏ အမှာစာ

နှစ်ပေါင်းထောင်ချီသမိုင်းရှိခဲ့တဲ့ ကျွန်တော်တို့ တိုင်းပြည်မှာ နိုင်ငံအုပ်ချုပ်ပုံစည်းကမ်း၊ စနစ်၊ ဇယား၊ ထုံး၊ နည်း၊ နိဿည်း၊ ဥပဒေတွေကို တခေတ်မှတခေတ် မင်းတဆက်မှတဆက် ဆင်းသက်လာပြီး ဘေး၊ဘိုး၊ ဘဗျားမှတဆင့် သားစဉ်မြေးဆက် ကျွန်တော်တို့ ရရှိလာခဲ့ပါသည်။

ကျွန်တော်တို့တတွေရဲ့ ယဉ်ကျေးမှု ဓလေ့ ထုံးစံတွေဟာ အခြားလူမျိုးများနှင့်ယဉ်ရင် မညှိခဲ့ပါဘူး။ ကောင်းရာနိုးနိုးတွေ၊ စမ်းတဝါးဝါးလမ်းတွေနဲ့ ပြဌာန်းသတ်မှတ်ထားသလိုမျိုး လက်တဲ့စမ်းတရားလိုမျိုး မဟုတ်ခဲ့ပါဘူး

ကိုယ်ပိုင်တရား၊ ကိုယ်ပိုင်ယဉ်ကျေးမှု၊ ကိုယ်ပိုင်စနစ်၊ ကိုယ်ပိုင်အသုံးအနှုန်းတွေနဲ့ ခေတ်အလိုက်ပေါ်ပေါက်လာတဲ့အမှုကိစ္စအပေါင်းကို လွတ်မြောက်စေနိုင်ပြီး လူတဦးချင်းရဲ့ ဘဝ မိသားစုဘဝမှ အစပြု၍ တိုင်းပြည်တိုးတက်သည်အထိ ကြီးပွားထွန်းကားခဲ့ဖူးပါသည်။

အဓိက အခြေခံကတော့ ကိုယ်ကျင့်တရားလည်းကောင်း၊ စိတ်ထားလည်းကောင်း၍ ကောင်းကောင်းပညာတတ်မှသာ ငါနဲ့ငါ့နိုင်ငံဟာ ကြီးပွားတိုးတက်မယ်ဆိုတဲ့ အရာပါ။ ကျွန်တော်တို့လူမျိုးတွေရဲ့ စိတ်ဝိညာဉ်မှာ တချိန်က တည်ခဲ့ဖူးပါတယ်

လွတ်လပ်ရေးရပြီး ဆယ်စုနှစ်အာကာအထိ ကမ္ဘာမှာ သူခိုးမရှိတဲ့ နိုင်ငံလို့ ထင်ရှားကျော်ကြားခဲ့ဖူးပါသည်။ ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့မှု၊ ဖော်ရွေဆက်ဆံမှု၊ ခိုင်မြဲသော စိတ်ဓာတ်နဲ့အကျင့်စာရိတ္တကောင်းမှုတွေဟာ အဓိကအချက်တွေပါ။

သို့သော် ခေတ်ပြောင်းစနစ်ပြောင်း လူကောင်း၊ မကောင်းတွေဟာ တိုင်းပြည်အပေါ် သိသိသာသာ ရိုက်ခတ်ခဲ့ပါတယ်။ ဘယ်လိုပဲ တရားပျက်ပျက် ကိုယ်မပျက်ဖို့ ကိုယ့်သိက္ခာကိုယ်လုံဖို့ အလွန်လိုအပ်ပါသည်။

ကျွန်တော်တို့ ဘိုးဘွားများလက်ထပ် ကောင်းမွန်တဲ့

ပညာရေးစနစ်စည်းစနစ်ကျနတဲ့ပတ်ဝန်းကျင် ယဉ်ကျေးမှု ဖောရွှေမှုကြောင့်
ဘေးအိမ်နီးနားချင်းမက တခြားနိုင်ငံတွေနဲ့လည်း ယဉ်နိုင်ခဲ့ပါသည်။

ခုနောက်ပိုင်းမှာတော့ နိုင်ငံခြားသွားလျှင် ကျွန်တော်တို့ကို အထင်သေးမှု
တန်ဖိုးနှိမ့်ချဆက်ဆံမှုတွေ တွေ့မြင်နေရပါသည်။ သူတို့နဲ့ယဉ်ရင်
အတတ်ပညာတော့ မှီနိုင်ဖို့ အတော်ကြိုးစားရဦးမည်။ ဒါပေမယ့်
အသိပညာလို့ခေါ်တဲ့ လူတဦးချင်းတာဝန်ယူမှု၊ ဝတ္တရား၊ ကျေပွန်မှု၊
ယဉ်ကျေးပြုငှာမှုနှင့် စည်းကမ်းရှိမှုတွေကို ဖန်တီးယူမယ်ဆိုရင် ရကောင်းပါရဲ့

မကြာသေးခင်က နိုင်ငံခြားခရီးစဉ်တခုမှာ ကမ္ဘာကအသိမှတ်ပြု
လေးလေးစားစားဆက်ဆံတဲ့ ကျွန်တော်တို့ ခေါင်းဆောင်က ဒီလိုပြောပါသည်။

‘ဒါဟာ ပြုပြင်လို့မရဘူးဆိုတာ မဟုတ်ပါဘူး၊ တန်ဖိုးထားတယ်ဆိုတာ
ပြောင်းလဲနေတာပဲ၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်တန်ဖိုးထားအောင် ကိုယ်တိုင်လုပ်ယူရမယ်၊
ငါတို့နိုင်ငံ မျက်နှာငယ်လို့၊ တို့မျက်နှာငယ်တယ်ဆိုတဲ့ စိတ်ထားမယ့်အသား
ငါတို့နိုင်ငံ မျက်နှာမငယ်အောင် လုပ်မယ်လို့ စိတ်ထားရမယ်’
ဟုသူကပြောပြခဲ့ပါသည်။

‘တဆက်တည်းသူက...’

တယောက်ချင်းတယောက်ချင်းဟာ ကိုယ့်နိုင်ငံအတွက်
ဘယ်လောက်အထိ ပေးဆပ်မလဲ ဆိုတာကိုယ့်ကိုယ်ကို ဆုံးဖြတ်ရမှာဖြစ်တယ်၊
ဒါမျိုးက အတင်းလုပ်ယူလို့မရဘူး။ မေတ္တာစေတနာ ဆိုတာအတင်းရှိရမယ်လို့
မပြောလိုပါဘူး၊ အတွင်းကပွားရမယ်၊ အယောင်ဆောင်ကတော့ လုပ်လို့ရတာ
ပေါ့နော်’လို့ဆိုခဲ့ပါတယ်။

မြန်မာစကားမှာ ပွားဆိုတဲ့အဓိပ္ပာယ်က အရေအတွက်များလာခြင်း၊
များလာအောင်လုပ်ခြင်း၊ ပျံ့နှံ့ကူးစက်ခြင်း၊ အောက်မေ့ဆင်ခြင်ခြင်း

အားထုတ်ခြင်းလို့ဆိုတယ်၊ မေတ္တာစေတနာယဉ်တဲ့ စိတ်ထားတွေ ပွားများခဲ့ရင် ကျွန်တော်တို့ တိုင်းပြည်အနာဂတ်ဟာ လှပလာပါလိမ့်မယ်။

ယခုထုတ်ဝေလိုက်တဲ့ ရုပ်ပြပြည်သူ့နီတိ စာအုပ်လေးကို ဖတ်ရှုပြီး တကယ်လိုက်နာကျင့်သုံးပြီး

ကိုယ့်ကိုယ်ကို ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်နိုင်သော ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့သော စိတ်သဘောထားကြီးပြီး တာဝန်ဝတ္တရားကျေပွန်သော လူငယ်များပေါ်ထွန်းပါစေ။

စည်းကမ်းရှိသော ကိုယ်စိတ်နှလုံး သုံးပါးစောင့်ထိန်းနိုင်သော လူငယ်လူရွယ်များ ပေါ်ထွန်းပါစေ။

အတူတကွ နေထိုင် အတူတကွစား အတူတကွ အပေးအယူပြုပြီး အတူတကွ စီမံအုပ်ချုပ်နိုင်သော ဘဝများ ဖန်တီးရယူနိုင်ကြပါစေ။

ယခုစာအုပ်ကို ပြုစုခဲ့သော ရှေးဆရာအဆက်ဆက်ကို ဂါဝရပြုလျက် သရုပ်ဖော်ပုံများ ဖြည့်စွက်ခြင်း၊ ခေတ်လိုအပ်ချက်အနည်းငယ်ရေးသားခြင်းဖြင့် ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေလိုက်ပါသည်။

အကျင့်စာရိတ္တ ကောင်းမွန်ရုံသာမက ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့သော လူငယ်လူရွယ်များနှင့် လူ့အဖွဲ့စည်း ပေါ်ထွန်းစေရန် ရည်ရွယ်လျက်...

ပဉ္စဂံစာတည်းအဖွဲ့
၁၃၇၅ ခုနှစ်
တော်သလင်းလပြည့်ကျော် (၉) ရက်
၂၉.၉.၂၀၁၃

ကိုးကား - ဒီမိုကရေစီစိတ်ထား (သံအမတ်ကြီး ဦးတင့်ဆွေ) ၏
နိဒါန်းအမှာစာ

အခန်း(၁)
အိမ်၌ ယဉ်ကျေးခြင်း

မိမိနှင့် သင့်လျော်သော နေရာတွင်
နေရာ၏။

လူကြီးများ၊ ဧည့်သည်များထံသို့
မခေါ်ဘဲ မသွားရ။

ရွှင်ပျသော
မျက်နှာထားအမူအရာရှိအပ်၏။

ကျယ်လောင်စွာ စကားမပြောရ။
ဆူညံခြင်း မရှိစေရ။

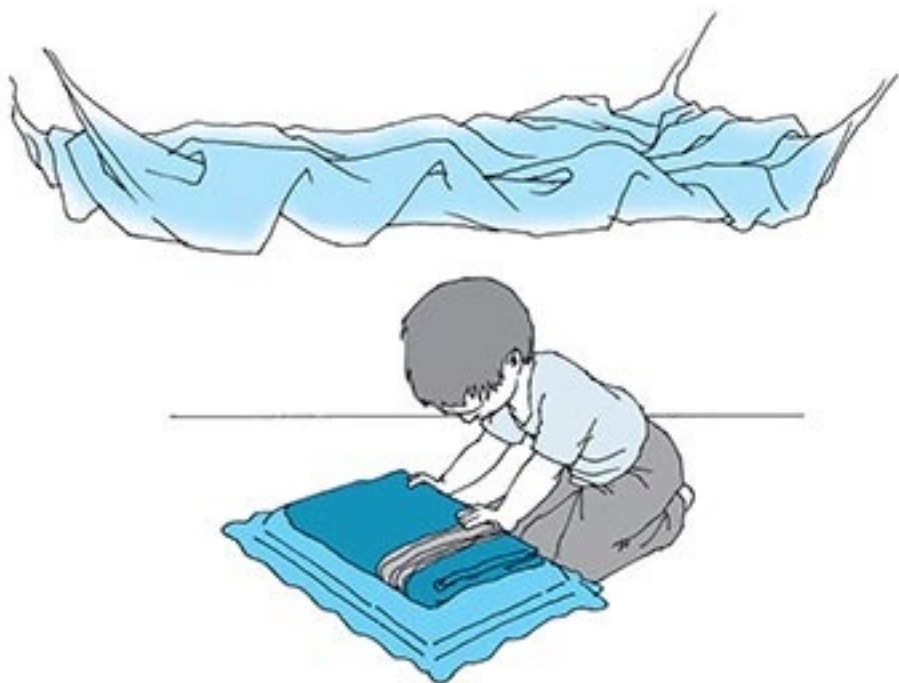
လူငယ်အချင်းချင်း
သင့်တင့်စွာနေရ၏။

လူကြီးများ၏ အလုပ်ကို
တတ်နိုင်သမျှ ကူညီရ၏။

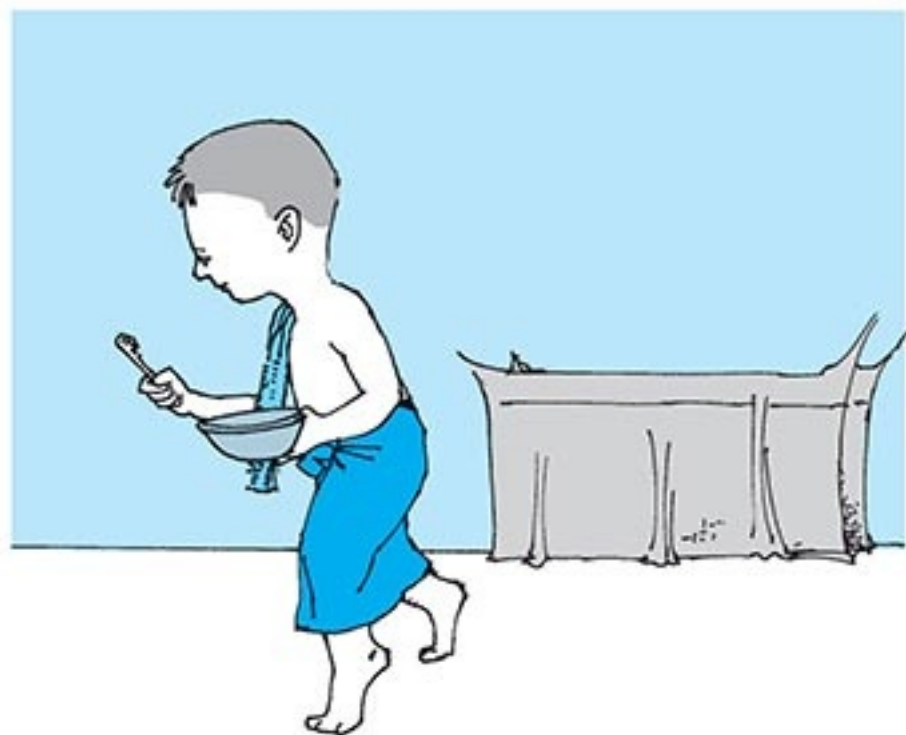
အိပ်ရာကို သန့်ရှင်းစေရ၏။
မကြာမကြာ နေလှန်းရ၏။
အိပ်ရာမှထလျှင် ခြင်္သေ့ကိုတင်၍
စောင်၊ ခေါင်းအုံးတို့ကို နေရာတကျ ရှိစေရ၏။

အိပ်ခန်းမှ မထွက်မီ နေရာတကျရှိ၊မရှိ
ကြည့်ရှုစိစဉ်ရာ၏။

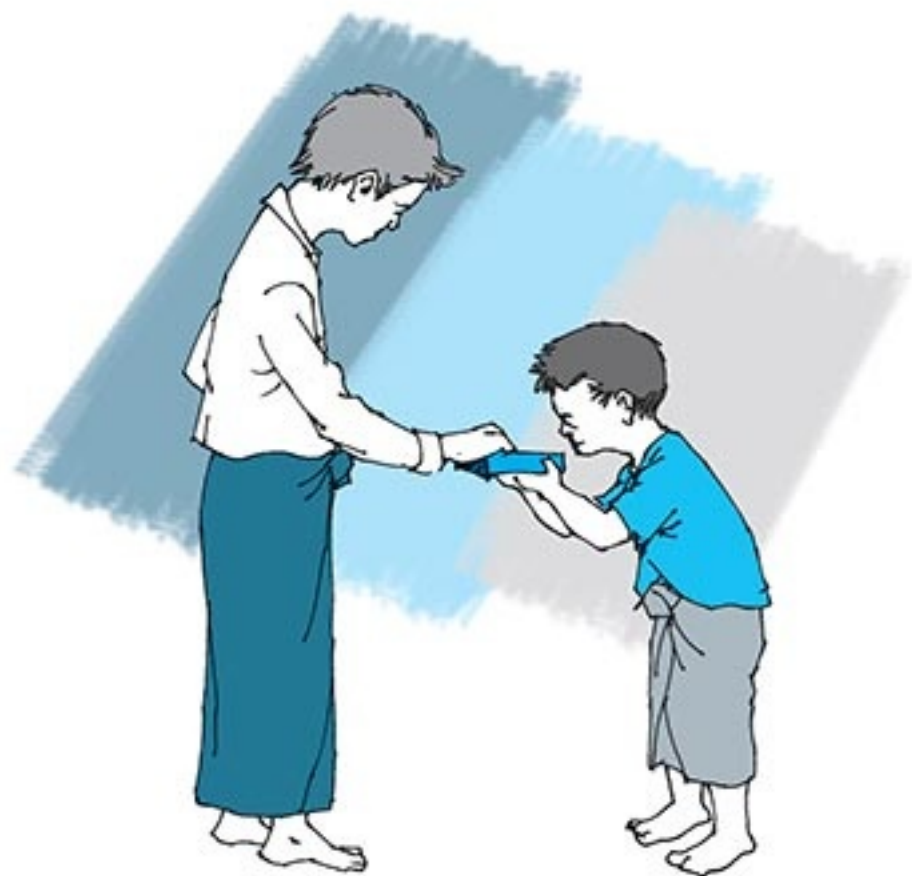
သူများ မနိုးမီ သင်နိုးလျှင်၊
အသံကျယ်လောင်စွာ မပြုနှင့်၊
အိပ်နေသောသူများ မနိုးအောင် သတိပြုရာ၏။

ခေါင်းအုံးသည် မမြင့်လွန်းစေရ။
မြင့်လွန်းက အသက်ရှူမမှန် ဖြစ်တတ်သည်။

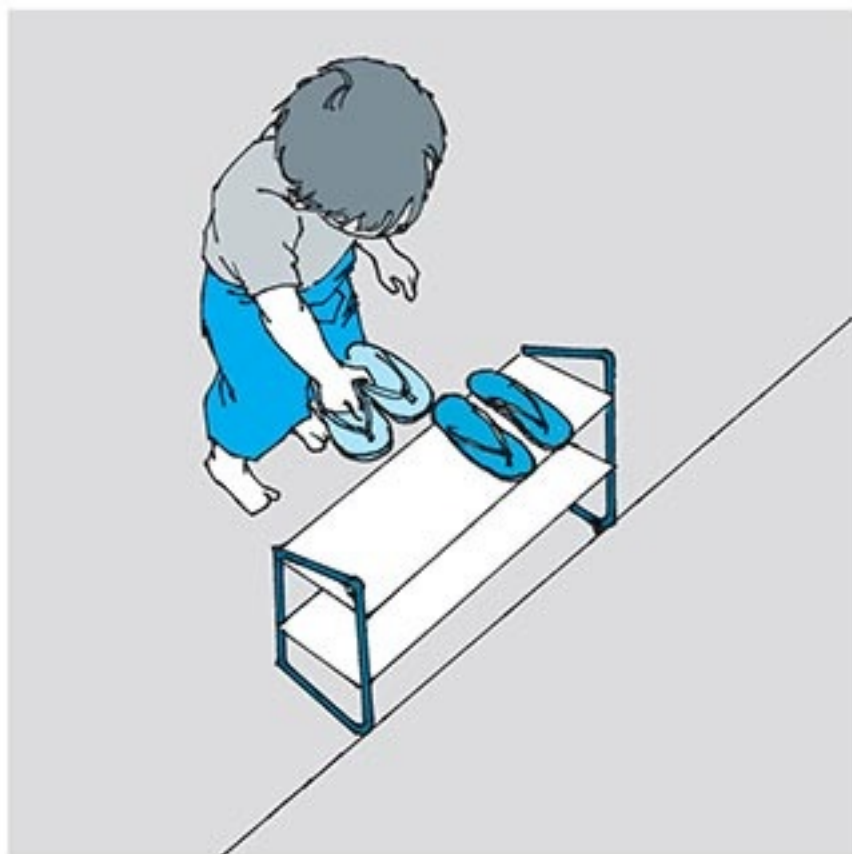
တစ်စုံတစ်ရာကို လူကြီးများက ပေးလျှင်
လက်နှစ်ဘက်ဖြင့် ခံယူရ၏။
မိမိက ပေးလျှင်လည်း
လက်နှစ်ဘက်ဖြင့် ပေးရ၏။

တံခါးရှိသော ခြံဝင်းအတွင်းသို့ဖြစ်စေ၊
အခန်းအတွင်းသို့ဖြစ်စေ၊ ဝင်သည့်အခါတိုင်း
တံခါးကို ပိတ်ရ၏။
ဤသို့ပိတ်သည့်အခါ အသံမမည်အောင်
ဖြည်းညင်းစွာ ပိတ်ရ၏။

အိမ်ကိုဝင်သောအခါ ဖိနပ်တွင်ပါသော
ဖုန်၊ အညစ်အကြေးတို့ကို သင့်လျော်ရာတွင်
သုတ်ခါ၍ ပစ်ခွဲပါ။
ဖိနပ်ကို ချွတ်သင့်သောနေရာတွင်
ချွတ်၍ထားရာ၏။

မိမိအိမ်သို့ရောက်လျှင်
စိုသောဖိနပ်၊ ခြေအိတ် စသည်တို့ကို
ချက်ချင်းချွတ်၍ ထားရ၏။
သို့မဟုတ် လဲလှယ်ရ၏။

အစားသောက်အခါ
အချိန်မှန်စွာ စားရ၏။
ဖြည်းဖြည်းစား၍ ညက်ညက်ဝါးရ၏။

အလျင်စလို မစားရ။

ထမင်းလုတ် မကြီးစေရ၊
ထမင်းလုတ်နှင့် စကားမပြောရ။

ထမင်းလုတ်အနီးသို့ မရောက်မီ
ပါးစပ်ကိုဟ၍ မထားပါနှင့်၊
ပျက်ပျက်မြည်အောင် မစားပါနှင့်။

ဟင်းရည်သောက်လျှင်
အသံ မမြည်စေရ၊
ငွန်းနှင့် သွားကို မထိစေရ။

ဟင်းခပ်သောအခါ ငွန်းကို
ဘယ်ဘက်လက်ဖြင့် ကိုင်ခြင်းသည်
နည်းကောင်းဖြစ်၏။

ထမင်းနှင့် ဟင်းကို
လှူမြင် မကောင်းအောင်
ရော၍ မနယ်နှင့်။

လက်ကို ဟင်းရည် မပေစေရ၊
ထမင်းလုံး မကပ်စေရ၊
ဟင်းခွက်ကို လက်နှင့် မနှိုက်နှင့်။

ထမင်းစားပြီးလျှင် သွားကို မစုပ်နှင့်၊
ရွံ့ရှာဖွယ်ဖြစ်၏။
သွားကြားထိုးစရာရှိလျှင်
သူတစ်ပါး မမြင်ရာသို့ သွားပါလေ။

ထမင်းစားပွဲပေါ်တွင်
လက်မတင်ရ။

တည့်တည့်ထိုင်၍ စားရာ၏။

တစ်စုံတစ်ရာကို အလိုရှိလျှင်
အနီးဆုံးလူကို
တိုးတိုးတောင်းရာ၏။

သူတစ်ပါး ထမင်းစားနေစဉ်
တံတွေးထွေးခြင်း၊ ချွဲသလိပ်ဟက်ခြင်းတို့
မပြုအပ်။

ထမင်းစားပွဲပေါ်ရှိ အရာများကို
ဟိုရွှေ့သည်ရွှေ့ မလုပ်ရ။
(ကုန်ဆုံးမရသော အပြုအမူဖြစ်သည်)

လူကြီးမိဘများ ဧည့်သည်များသည်
ဘာကို အလိုရှိသနည်းဟု
သတိနှင့် ကြည့်ရ၏။
သိလျှင် အသံမကြားစေရဘဲ
ဖြည်းညင်းစွာ ပြုလုပ်ပေးရ၏။

လက်ဖက်ရည်၊ ကော်ဖီ သောက်သောအခါ
အောက်ခံ ပန်းကန်ပြားထဲတွင်
ထည့်၍ သောက်ခြင်းသည်
မယဉ်ကျေးဟု အချို့က ယူဆကြ၏။
(ငှင်းပန်းကန်ပြားသည် ဖိတ်၍ မကျန်ရန်၊ မပေရန်
အောက်ကခံသော အရာဖြစ်၏)

ပဲၵ်းစးနီၵ်းသော အရာကို
ပဲၵ်း စးပါ။
ကိုက်ၵ်း မစးပါန့ၵ်း။

ထမင်းစားစဉ်
စကားများများ မပြောရ၊
ရွှင်ပျသော မျက်နှာ ထားရာ၏။
နှစ်သက်ဖွယ်သော စကားကိုသာ
ပြောရာ၏။

မိသားစုဝင်အားလုံး
အိမ်တွင်းရေးအပြင် အခြားကိစ္စများကို
မကြာခဏ စုံညီစွာဖြင့်
ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း တိုင်ပင်ဆွေးနွေးရမည်။

